

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ (A.P. 5, 153)

Νικαρέτης τὸ πόθοισι βεβλημένον ἠδὺ πρόσωπον,
πυκνὰ δι' ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,
αἰ χαροπαὶ Κλεοφώντος ἐπὶ προθύροισι μάραναν,
Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἄστεροπαί.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ (A.P. 5, 210)

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν· ὦμοι, ἐγὼ δὲ
τήκομαι ὡς κηρὸς παρ πυρί, κάλλος ὀρῶν.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἄλλ' ὅτε κείνους
θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ (A.P. 5, 207)

Αἰ Σάμαι Βιττώ καὶ Νάννιον εἰς Ἄφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις,
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά. δεσπότη Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ (A.P. 5, 7)

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεοῦσα τρὶς ὦμοσεν Ἡράκλεια
ἤξειν κοῦχ ἤκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἀπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
παίζη, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ (A.P. 5, 213)

Πυθιάς εἰ μὲν ἔχει τιν', ἀπέρχομαι· εἰ δὲ καθεύδει
ᾧδε μόνη, μικρόν, πρὸς Διός, ἐκκάλεσαι.
εἰπέ δὲ σημεῖον, μεθύων ὅτι καὶ διὰ κλωπῶν
ἦλθεν Ἔρωτι θρασεῖ χρώμενος ἡγεμόνι.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ (A.P. 12, 168)

Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπίχει δύο καὶ φέρ' ἐκάστου
Μιμνέρμου καὶ τοῦ σώφρονος Ἀντιμάχου·
συγκέρασον τὸν πέμπτον ἔμοῦ, τὸν δ' ἔκτον “Ἐκάστου,”
Ἥλιόδωρ', εἶπας, “ὅστις ἐρῶν ἔτυχεν.”

- 5 ἔβδομον Ἡσιόδου, τὸν δ' ὄγδοον εἶπον Ὀμήρου,
τὸν δ' ἔνατον Μουσῶν, Μνημοσύνης δέκατον.
μεστὸν ὑπὲρ χεῖλους πίομαι, Κύπρι· τᾶλλα δ' Ἔρωτες
νήφοντ', οἴνωθέντ' οὐχὶ † λίην ἄχαριν.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ ἢ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ (A.P. 7, 170)

Τὸν τριετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀρχιάνακτα
εἶδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο·
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἄρπασε μάτηρ
σκεπτομένα, ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.

- 5 Νύμφας δ' οὐκ ἐμίγηεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνοις
ματρὸς κοιμαθεὶς τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ (A.P. 5, 56)

Ἐκμαίνει χεῖλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
ψυχοτακῆ, στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίαισιν ὑπ' ὄφρυσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
5 καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, ἐύζυγες, ἡμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὀστέα; μάρτυρές εἶσι
τῆς ἀθυροστομίας οἱ Μίδεω κάλαμοι.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ (A.P. 5, 138)

Ἔπον Ἀθήνιον ἦσεν ἐμοὶ κακόν· ἐν πυρὶ πᾶσα
ῥῆιός ἦν, κάγῳ κείνη ἄμ' ἐφλεγόμαν,
οὐ δεῖσας Δαναῶν δεκέτη πόνον· ἐν δ' ἐνὶ φέγγει
τῷ τότε καὶ Τρῶες κάγῳ ἀπωλόμεθα.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ (A.P. 5, 55)

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
ἢ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσὶν
ἦνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
5 ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ' ἤυτε πνεύματι φύλλα,
ἀμφισαλευομένης ἔτρεμε πορφύρεα,
μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισιν,
καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ (A.P. 12, 14)

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἔραστὰς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἦσυχά τῃ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ (A.P. 4, 1)

Μοῦσα φίλα, τίني τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδὰν
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὕμνοθετᾶν στέφανον;
ἄνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλω δὲ Διοκλεῖ
μναμόσυνον ταύταν ἐξεπόνησε χάριν·
5 πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μοιροῦς
λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα,
ναρκίσσων τε χορὸν Μελανιπίδου ἔγκυον ὕμνων,

καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·
σὺν δ' ἀναμίξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον Ἴριν
10 Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρωσ·
τῆ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἠδυπνόοιο Ῥιανοῦ,
καὶ γλυκὺν Ἑρίνης παρθενόχρωτα κρόκον,
Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὕμνοπόλοις ὑάκινθον,
καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·
15 ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροῦς κισσοῖο κορύμβους,
Μνασάλκου τε κόμας ὄξυτόρου πίτυος·
βλαισὴν τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου οἴμης,
σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
Τύμνεω τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερὸν τε σίσυμβρον
20 Νικίου, Εὐφήμου τ' ἀμμότροφον πάραλον·
ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, ἶον μέλαν, ἠδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος,
λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος ἰδ' ἐν Μούσησιν ἄμωμον,
ὄς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχεν ἐπωνυμίην.
25 τῆσι δ' ἅμ' Ἠγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,
Πέρσου τ' εὐώδη σχοῖνον ἀμησάμενος,
σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκύμηλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
συρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέννου
30 τέρμινθον, βλωθρὴν τ' ἀχράδα Σιμίεω·
ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωμήτιο σέλινά,
βαιὰ διακνίζων ἄνθη, Παρθενίδος,
λείψανά τ' εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσέων,
ξανθοῦς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχυας·
35 ἐν δ' ἄρ' Ἀνακρεῖοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα
νέκταρος, ἐν δ' ἐλέγους ἄσπορον ἀνθέμιον·
ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης
Ἀρχιλόχου, μικρὰς στράγγας ἀπ' ὠκεανοῦ·
τοῖς δ' ἅμ' Ἀλεξάνδροιο νέους ὄρηκας ἐλαίης
40 ἠδὲ Πολυκλείτου πορφύρεον κύαμον.

ἐν δ' ἄρ' ἀμάρakon ἦκε Πολύστρατον, ἄνθος ἀοιδῶν,
 φοίνισσάν τε νέην κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου·
 ναὶ μὴν καὶ Συρίαν σταχυότριχα θήκατο νάρδον
 ὕμνοθέταν Ἑρμοῦ δῶρον ἀειδόμενον.
 45 ἐν δὲ Ποσειδιππὸν τε καὶ Ἡδύλον, ἄγρι' ἀρούρης,
 Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα·
 ναὶ μὴν καὶ χρύσειον ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος
 κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.
 ἄστρον τ' ἴδριν Ἄρατον ὁμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς
 50 φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἔλικας,
 λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος, ἐν φλογὶ μίξας
 Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὐστροφον ὄμμα βοός,
 τάν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
 ἔρπυλλον, κυάνων τ' ἄνθεα Φανίεω,
 55 ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα Μούσης
 καὶ σφετέρης ἔτι που πρόμα λευκόια. —
 ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἔστι δὲ μύσταις
 κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἠδυεπῆς στέφανος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ (Α.Ρ. 7, 417)

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δέ με τεκνοῖ
 Ἀτθίς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις·
 Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος
 πρῶτα Μενιπείοις συντροχάσας Χάρισιν.
 5 εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα κόσμον
 ναίομεν, ἐν θνατοῦς πάντας ἔτικτε Χάος.
 πουλυετῆς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
 γήρως γὰρ γείτων ἐγγύθεν Αἶδεω.
 ἀλλὰ με τὸν λαλιὸν καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
 10 χαίρειν εἰς γῆρας καὐτὸς ἴκοιο λάλον

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ (A.P. 12, 80)

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ἔρωτος
τραῦμα διὰ σπλάγχνων αἰθις ἀναφλέγεται;
μή, μή, πρὸς σε Διός, μή, πρὸς Διός, ὦ φιλάβουλε,
κινήσης τέφρη πῦρ ὑπολαμπόμενον.

5 αὐτίκα γάρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἶ σε φυγοῦσαν
λήψεται Ἔρωτος, εὐρών δραπέτιν αἰκίσεται.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ (A.P. 12, 86)

Ἄ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει,
ἄρσενά δ' αὐτὸς Ἔρωτος ἴμερον ἀνιοχεῖ
ποῖ ῥέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμὶ δὲ καὐτὰν
Κύπριν ἐρεῖν· “Νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.”

Fuentes:
Anthologia Graeca, 4. vols., 2a. ed., H. BECKBY, ed., Múnic, Heimeran, 1-2:1965; 3-4:1968.